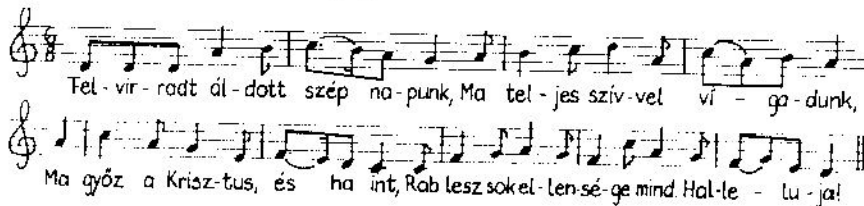
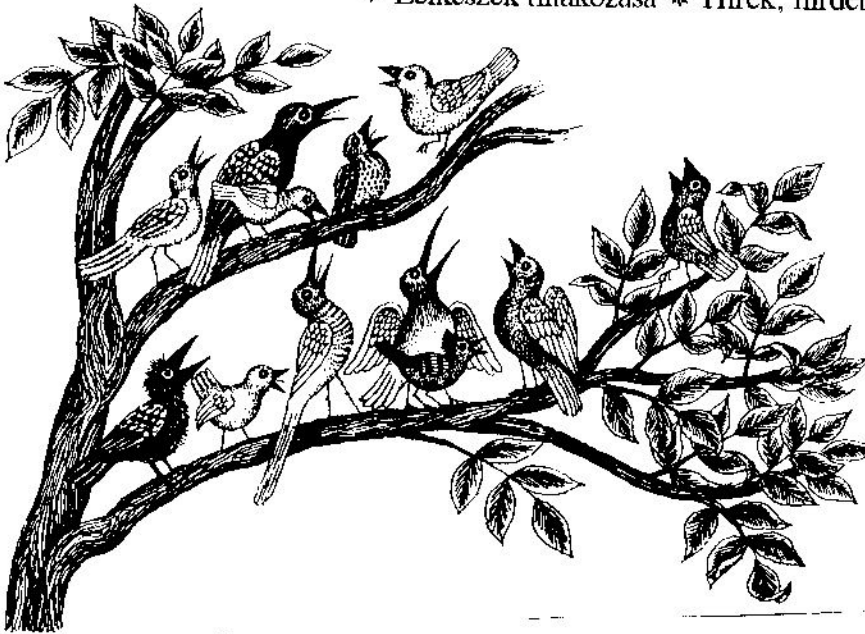

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZ LAPJA * X. ÉVFOLYAM 1. SZÁM * 2002. HÚSVÉT * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL:

- * Dömötör Tibor: Húsvét * Levél az Olvasóhoz * Elveszett. Elveszett? * Gyermekeinknek: A szamár meg a kutya * Jézus panasza * Ady Endre: Imádság úrvacsora előtt *
- * Radostyáni látkép a harmincas évekből * dr. Karácsonyi Jánosné: Hogyan lettem kálvinista? *
- * Magyar szemmel: Szigethy Ferenc: Szívek kikeletje *
- * Lelkészek tiltakozása * Hírek, hirdetések *

Tel - vir - radt ál - dott szép na - punk, Ma tel - jes szív - vel ví - ga - dunk,

Ma győz a Krisz - tus, és ha int, Rob lesz sokel - len - sé - ge mind Hal - le - lu - ja!

DÖMÖTÖR TIBOR: HÚSVÉT

Emberi sors, végzetes tévedés,
Halottak között keresni az élőt,
Lelket tagadó gyilkos kétkedés,
Mely halálba küld minden földön élőt.

Ez a mi sorsunk, ez a mi bajunk,
Csak azt látjuk, amit elér a szemünk,
Csak azt tudjuk, mit felfog az agyunk,
Csak azt hisszük, amit megfog a kezünk.

Isteni csoda, szent elrendelés,
Erő, mely átjár halottat és élőt,
Lelkeket mentő megdicsőülés,
Mely életre kelt minden istenfélőt.

Ez a mi jövőnk, ez a mi hitünk,
Többet tudni, mint mit felfog az agyunk,
Messzebbre nézni, mint lát a szemünk,
Hinni és hirdetni, hogy: Feltámadunk!

Levél az Olvasóhoz

Sok embernek semmit sem jelent a feltámadás csodája. Sok szívet nem érint meg Krisztus feltámadásának a valósága. Pedig milyen szegénnyé lehet az ember élete, ha nincs nyitva Isten örökkévalóságára. Ami földiekből való, az földi. Ami földi, az elmúlik. Ami pedig a mulandóságra nézve születik, az hiábavaló. Ami reménységünk és biztatásunk, hogy nem hiábavaló a mi munkálkodásunk az Úrban. Hiszünk Krisztus Urunk érettiünk történt engesztelő halálában és feltámadásában.

De hangsúlyozom, nem mindenki hiszi ezt. Ilyen volt a bibliai történetben a gazdag, akinek kapujában Lázár tengette gyarló életét. Ennek a gazdagnak hiábavaló módon telt el léha élete. Fő, gonoszságban élte élete napjait. Lázár kérését soha nem teljesítette, pedig csak az asztaláról aláhulló kenyérmorzsákat kérte tőle. Nem hitt abban, hogy a Mindenható előtt tartozik mindenért számot adni. A gyötrelém helyén először saját nyomorúsága miatt könnyörög alyjához, Ábrahámhoz, – ha enyhíthetné Lázár vízbemártott ujjá hegyével kínjait. De ez nem lehetséges a nagy közbevetetés miatt. A bűn végső következménye áthághatatlan. Látják egymást, de nem mehetnek egyik helyről a másikra.

Balga lenne az az ember, aki a Nap melegítő sugarát érezve kezét kinyújtva meg akarná érinteni a 150 millió kilométerre lévő Napot, vagy látva a Holdat, amely 380 ezer kilométerre van tőlünk. A két világ között áthidalhatatlan szakadék tátong.

Ha hitünk valóságos hit, akkor hinnünk kell, hogy Isten általvitt minket a halálból az életre, az ő dicsőségének látására. Bűneink bocsá-

nata által az örök élet ígérletét adta meg nekünk Krisztusban. Egyedül benne, általa és csak ebben az életben van mód a szakadék egyik széléről átjutni kegyelméből a másik oldalra. Ez hit által történhet meg. Az igazi hit nem kíván jeleket, mert Krisztus feltámadása elég neki. A gazdag mostmár szeretteiért könyörögve kéri Ábrahámot, hadd menjen vissza Lázár, és hadd figyelmeztesse őket, nehogy ők is a gyötrelém helyére jussanak. A hitetlen ember a feltámadás tényét is megkérdőjelezi. Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül.

Mózes és a próféták, nekünk pedig a beteljesedett prófécia Isten Fiában, a kézbevehető Szentírásban. Vedd azért, Testvérem, és olvasd, mert így nyerheted meg üdvösséged. Olvasd, hogy hited erősödjön, hogy felismerd az Uristen akaratát életedben.

Magyar nyelven 1590-től olvashatja népiünk anyanyelvén. I ha megdöbbenő és galád, alávaló módon a Vizsolyi Bibliát ellophatták a templomból, a mi reménységünket senki sem ragadhatja el tőlünk. Mert sem halál, sem élet sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban, aki meghalt értünk, de harmadnapra feltámadott.

Ezzel a gondolatokkal kívánok mindannyiunknak áldott húsvéti ünnepelést.

Radostyán, 2002. húsvétkor

Várady Zsolt

Olvasandó: Lukács evangéliuma 15. rész
„Örvendezetek én velem, mert megtaláltam az én juhomat, a mely elveszett vala.”
„Örüljetekek én velem, mert megtaláltam a drakhmát, melyet elvesztettem vala!”
„Vígadnod és örülnöd kellene hát, hogy ez a te testvéred meghalt, és feltámadott: és elveszett, és megtaláltatott.”

Tele van a világ elveszett dolgokkal. Ami elveszett, az nincs a helyén, tehát tele van a világ olyan dolgokkal, jelenségekkel, amelyek nincsenek a helyükön. Nemcsak a századik juh ódaloghat el, nemcsak a tizedik drakhma gurulhat el, nemcsak a kisebbik fiú kallódhat el messzi idegenben, hanem nagyon sok minden. Mi magunk is sok mindent veszítettünk már el az életben. Körülöttünk is nagyon sokszor nincs minden a maga helyén. De a mi veszteségeink mégsem a legnagyobb veszteségek, habár szubjektíve úgy érezhetjük, de *„több is veszett Mohácsnál”* mondja ismert szólásunk.

Vannak elveszett világok, rég elfeledett népek, kultúrák, vannak elvesztett csaták és küzdelmek. Dicső forradalmak, dicső napok, s végül elvesztett háborúk, elvesztett katonák, elveszített országrészek, nagy nemzeti veszteségek. Van akinek a munkája vesz kárba, hiábavalóvá lesz, mert elvesztegette erejét.

Ami elveszett, az nincs a helyén, ami nincs a helyén, az nem helyénvaló.

Sok minden nem helyénvaló a világban. A tiszteletlenség egymás iránt, gyermek szülő iránt, szülő gyermek iránt, tanuló tanító iránt, tanító tanuló iránt. Az emberi gyűlölet, mely háborúban ölt testet, gyilkosság és gonoszság ezernyi arca. Gyűlölet a Hazában, pártoskodás ahelyett, hogy egység és szeretet volna célratörő nagy lelkes akarattal. S mintha ennek a belső állapotnak tükörképe lenne a külső. Szemét, gaz, bozót az ország, tűz martaléka ezernyi hektár.

S amíg nincs a helyén az elveszett, addig nincs nyugalom.

A jó pásztor keres, s végül megtalálja az elveszettet. A gazdasszony kutat, s végül megkerül a hiányzó drakhma. A jó apa remél és vágyik arra, hogy tékozló fia jobb belátásra térjen, belássa tévedését, új életet kezdjen.

Ha a mi világunkban, életünkben is elveszett volna valami, hiányzik belőle valami, de vágyunk utána, mert érezzük, hogy nélküle szűkölködünk nagy mértékben, ez az Isten Igéje, mely táplálja lelkünket az örök élet beszédével, készít minket a nemesre, a jóra, a szépre, az emelkedettre, az Isten fiainak méltóságára, arra hogy kapcsolatunk minél erősebb legyen a minden jóknak adójával, az örökkévaló Istennel. És ha valami – úgy érezzük – végképp elveszett, s afelett vigasztalhatatlan a bánatunk, legyen reménységünk az Úrban, akiben nem hiába munkálkodunk és fáradozunk elkötelezve magunkat minden jó ügy mellett, mert Ő azért jött, hogy életünk legyen és bővölködjünk, Ő azért jött, hogy megkeresse és megtartsa azt, ami elveszett. S amikor megkerül az elveszett juh, drakhma, fiú, nagy az örvendezés, miként az Isten angyalainál egy bűnös megtaláltatásakor. Az Emberfia értünk jött, veszendő és bűnös emberekért, hogy megtartsa az Isten örök dicsőségére bennünket. Ez legyen a mi legnagyobb örömünk! Ámen.

GYERMEKEINKNEK

A szamár meg a kutya

A málhákkal súlyosan megrakott szamár meg az egész éjszakai virrasztástól fáradt kutya nehézkes léptekkel vánszorgott a vásárba vezető úton. Gazdájuk mögöttük bandukolt, és időről időre ostorral végigvágott a szamáron, majd pedig oldalba rúgta a kutyát. Csak akkor hagyott fel ebbéli ténykedésével, amikor ő is eltikkadt a hosszú baktatástól, és hirtelen úgy döntött, hogy megpihennek. Letértek az országútról, és megállapodtak a réten; a gazda tüstént elnyúlt egy fa árnyékában, és nemsokára húzta is már a lóbórt. A szamár íziben nekilátott a legelészésnek. A kutya, akit nemcsak a kimerültség gyötört, hanem az éhség is, így szólt: Ni csak, ni csak! Mintha kolbászvégg kandikálna ki a málhák közül. Ej, be szívesen megkóstolnám!

– Hozzá ne nyúlj! Várd meg, míg fölébred a gazdánk, és őtőle kérj egy darabot – felelte a szamár, és jókora fűcsomót csippentett a fogai közé.

Huhuhú! – tutult föl akkor a farkas hangja közvetlen közlelről.

– Segítség! – jajveszékelt a szamár. – Végem van! Védj meg, kutya!

– Éhes hassal nem lehet hadakozni – felelte a kutya. – Várd meg, míg fölébred a gazdánk, és őtőle kérj segítséget!

(La Fontaine meséje)

JÉZUS PANASZA

Ti **MESTERNEK** hívtok –
és **NEM KÉRDEZTEK** engem...

ÚTNAK neveztek –
és **NEM JÁRTOK** rajtam...

VILÁGOSSÁGNAK hívtok –
és **NEM NÉZTEK** reám...

ÉLETNEK neveztek –
és **NEM KERESTEK** engem...

BÖLCSNEK hívtok –
és **NEM KÖVETTEK** engem...

HATALMASNAK neveztek –
és **NEM KÉRTEK** engem...

IRGALMASNAK hívtok –
és **NEM BÍZTOK** bennem...

IGAZSÁGNAK neveztek –
és **NEM FÉLTEK** tőlem...

– Ha egyszer örökre elvesztek –
NE OKOLJATOK engem!

(A lübecki templom felirata)

Ady Endre:**Imádság úrvacsora előtt**

Add nekem azt a holt hitet,
Istenem,
Hogy magyarul is szabad nézni,
Szabad szemekkel szabadon
Parádézni.

Add nekem azt a holt hitet,
Istenem,
Hogy nem kell ám fenéki inni
S kelyhed szent borából elég
Egy korty: hinni.

Add nekem azt a szent hitet,
Istenem,
Hogy holnapig, óh, nem tovább, nem,
Bírom még bátor életem,
Ámen, ámen.

RADOSTYÁN A PINCESORTÓL AZ 1930-AS ÉVEKBEN
Fotó: Svingor Jenő lelkipásztor

Hogyan lettem kálvinista?

1928-ban beírtak szüleim a lajosmizsei református elemi iskolába. Nagyon vártam ezt a napot, mert bár olvasni nem tudtam, ha találtam egy papírlapot az udvaron fel-alá járkálva „olvastam”, hangosan ismételve egy-egy gyermekverset szüleim nagy derűségére. Szerettem iskolába járni, szerettem tanulni. Különösen szerettem hallgatni, amikor a tanító urunk a felsőtagozatosoknak történelmet magyarázott. Mert hat osztály tanult együtt egy tanítóval. Ilyenkor nemcsak én, de az egész iskola abbahagyta a munkát, és szájátva hallgattuk lelkes és színes előadásait, ahogyan a honfoglalásról, a szabadságharcról, a trianoni békediktátumról és következményeiről beszélt. Ilyenkor a légy zúgását is hallani lehetett, sokszor megkönnyeztük előadásait, nem volt szükség fegyelmezésre sem.

Egyszer egy levelet kapott a lelkészünk a katolikus plébániáról, hogy mivel iskolaköteles lettem, jelentkezzem a katolikus lelkésznel hittantanulás végett. Ellenkező esetben büntetést kell fizetni szüleimnek. Szüleim ekkor jöttek rá, hogy ők bizony szabálytalanságot követtek el, amikor megházasodtak, nem beszéltek meg, hogy a gyermekek milyen vallásúak legyenek, azaz egyik sem adott reverzalist. Ilyen esetben a törvény szerint a lányok az anyjuk, a fiúk pedig az apjuk vallását követik. Én tehát a dolgok jelen állása szerint római katolikus vagyok. Csak akkor térhetek át a református vallásra, ha nagykorú leszek.

Apám családja ősi református család volt, anyámé ősi katolikus. Apám családja erős hatást gyakorolt anyámra, fel sem merült senkiben, hogy én más vallású is lehetnék, mint református. A református templomban kereszteltek meg, református iskolába írtak, református hittant tanultam. Apai nagyapám az egyház gondnoka volt, apám és nagybátyáim presbiterek. A vegyes házasság is ritka volt, nagyon sok házasság tönkre ment, vagy meg sem valósult a vallási különbözőség miatt. Olyan nagy volt a vallási türelmetlenség az egyházak között, hogy mi, gyermekek látva a felnőttek viselkedését, az iskolából hazamenet az utcán összeverekedtünk a szembe jövő katolikus gyerekekkel.

Amikor megtudtam, hogy katolikus vagyok, borzasztó zavar keletkezett bennem, teljesen elvesztettem a védettség érzését, kétségbe voltam esve. Voltam én már katolikus templomban, mert édesanyám elvitt néha, de nekem valahogy idegen volt. Az aranyozott gipszszobrok, a tömjénfüst, az idegen nyelv furcsa hatással voltak rám. A gyülekezet letérdelt, én nem, hiába huzogatta édes anyám a szoknyámat, valami ösztönösen taszított ezektől a külsőségektől.

Összeült a családi tanács, mi legyen velem? Természetesen a református lelkész is ott volt minden megbeszélésen. Más alkalommal a szüleim mentek el a parochiára velem együtt, hogy valami eredményre jussanak. Én végig hallgattam a felnőttek véleményeit s úgy éreztem, mintha valamilyen tárgyra alkudnának. Engem eddig nem kérdeztek meg, mit akarok. Ez aztán odavezetett, hogy hangos zokogásba törtem ki. Drága jó tiszteletes úr, név szerint Ikefalvi Farkas Béla, az ölébe vett és vigasztalgatott. Én pedig hüppögve többször is felkiáltottam: Nem akarok katolikus lenni! Nem akarok! Ekkor a tiszteletes úr letörölte zsebkendőjével a könnyeimet és így szólt: Akkor adok egy tanácsot, vagy megfogadják vagy nem. Térjen át az anya a református vallásra! Édesanyám először megdöbbsent, időt kért a gondolkodásra, végül úgy döntött, hogy áttér. Azóta sem tudtam meg, mi mehetett végbe a lelkében. Felnőtt fejjel megkonfirmált, úrvacsorát vett, eljárt velünk a református templomba. Azért halottak napján az ablakunkban meggyújtott két gyertyát a szülei emlékére.

Ezért hiszek a predestináció tanában, az eleve elrendelés gondolatában. Honnan tudhattam én gyermekfejjel, hogy melyik vallás mit tanít? Ki mondta meg, hogy melyik vallás felel meg az én egyéniségemnek? Sajnos templomba már ritkán tudok elmenni, de magányomban megnyugtat az a tudat, hogy magammal mindig békességben éltem. A másik tanulsága az volt ennek a történetnek, hogy már gyermekkoromban éreztem, hogy valami hiba van a felnőttek vallásossága körül. Az nem lehet Istennek tetsző, ha a meggyőződéséért gyűlöljük és a pokol fenekére kívánjuk egymást. És végül az anyai szeretet ereje, amit egy gyermek soha sem hálálhat meg. Úgy érzem, édesanyám nemcsak a hitét, de az életét is odaadta volna értünk. Áldja meg az Isten haló porában is.

Hát így lettem én kálvinista!

Radostyán, 1998. április 20.

dr. Karácsonyi Jánosné

MAGYAR SZEMMEL

SZIGETHY FERENC: Szívek kikeletje

Március 15-én

Egyszer iszonyú fagy volt a világon,
Egy egész ország megfagyott bele,
Trianontól jött fehér, jeges szárnyon
S mindent pusztított dermesztő szele!

Mint sötét átok úgy zúgott az orkán
Az egész világ négy tája felől
Jégcsap-ostorát önmagában hordván,
Melynek jöttén a kőfal is ledől!

Magyarország volt az a szegény ország,
Amelyik akkor földig lefagyott,
Akkor úgy hívták Szép-Nagymagyarország
S földjén boldog nép, szabad nép lakott!

A történelme ezer éves volt már
S dicsőséggel, csodákkal volt tele
S az emlékeknél, elomló poroknál
Ott volt szerteszét dicső szelleme.

S a Kárpát ormán ezer virág nyílt
És ugyanannyi Bánát mezején
És a sok virág mind-mind magyar szív volt
S mind megfagyott egy reggelre szegény!

Hiába régi nagy időkbe termett
A virágtermő anyató maga,
A nemes szívnek mind megfagyni kellett.
Elhalt a szirma, színe, illata.

De nem halt meg a magyar föld ölében
A szent Március ez az őserő,
De sőt azóta újra minden évben
Mint gyógyító hatalom jött elő.

Mint lélekzúgás úgy áradt itt széjjel
Egyetlenegy nap termő melege –
Petőfi járt itt annyiszor lelkével
S egy virágerdő újult meg vele!

Magyar szívnek: százezer virágnak
Az élni vágyó sarja felfakadt,
Engedni kellett Március napjának:
Nem veszhet a tavasz a föld alatt.

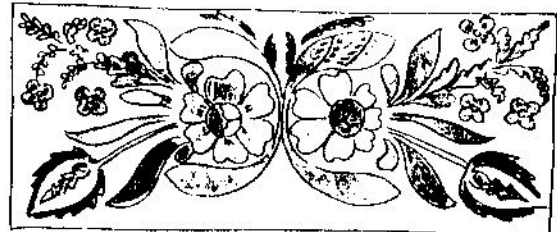
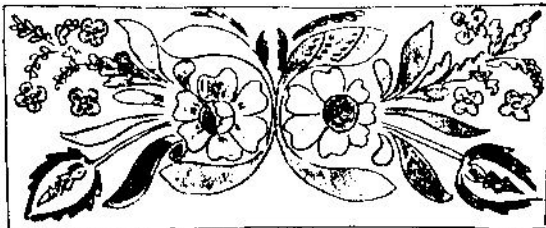
És nézzétek csak megint virágerdő
Ez a megtépett, megcsonkult haza,
Szívek piros bimbója egyre felnő
S imádság lesz a szálló illata.

S a trianoni semmilyen határon
Egymáshoz hajlik át a szívvirág,
Egymásnak üzen szálló illatszárnyon
S megint születnek új szép szent csodák.

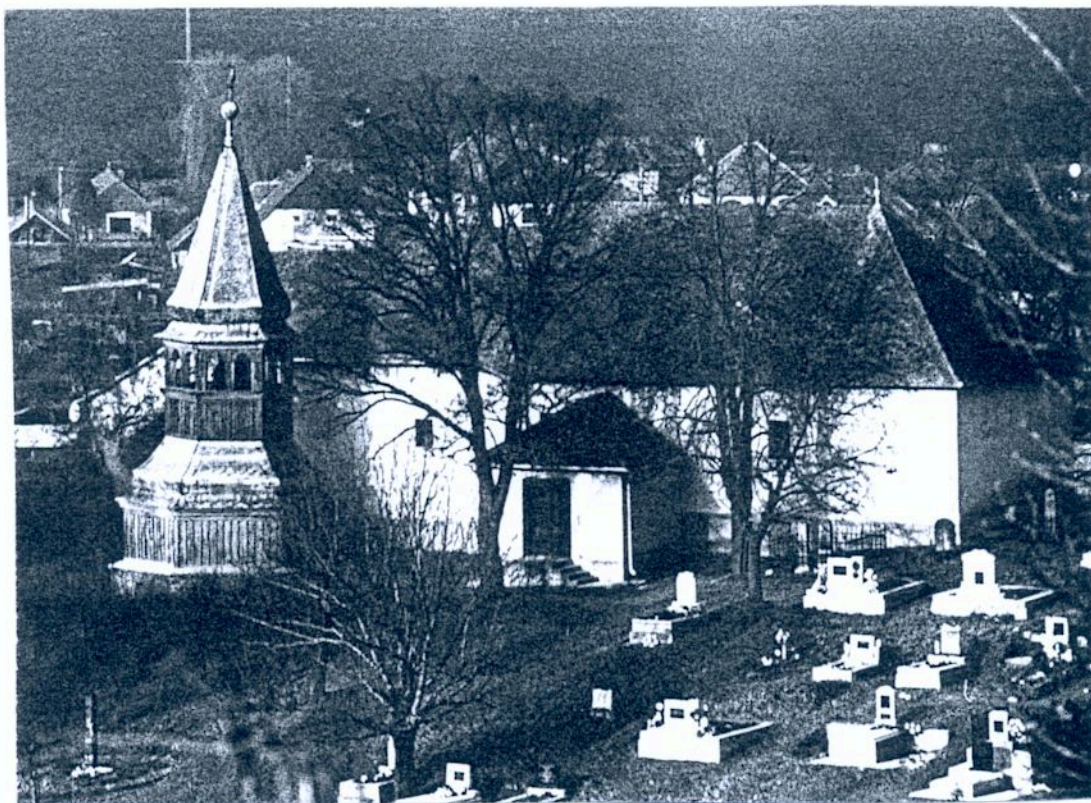
A magyar szívnek pompás erdejére
Az egész világ szeme felfigyel
S ha nem győzött sok ezer magyar vére
E sok virágnak végre győzni kell.

Virágcsatája lesz a nagyvilágnak
És első lesz a magyar szívvirág
S ha nem engedett erőnk hatalmának,
Engedni fog szívünknek a világ!

Mert belátja, hogy szíveink virágját
Lefagyasztani végkép nem lehet,
Mert ha hajtását ezerszer levágják
Ezerszer győz a magyar kikelet!

Templomunk

(Várady fotó)

LELKÉSZEK TILTAKOZÁSA

Medgyessy Péter, az MSZP miniszterelnök-jelöltje a karácsonyi ünnepek napjaiban köszöntőlevelet küldött a történelmi egyházak püspökeinek és lelkészeinek, melyben szolgálatauk „közös gyümölcsére” hivatkozva összefogásra buzdít. Az egyházak papjai mély megdöbbenéssel fogadták a kampányízü levelet, mely visszatetszést és tiltakozást váltott ki köriükben. Dr Bölcskei Gusztáv püspök, egyházunk Zsinatának lelkési elnöke elmondta: „Károsnak és az egyházakra nézve bántónak tartja, ha a közelgő választásokban az egyházakat is fel akarják használni. Sérti az egyházak önállóságát, ha kívülről akarja valaki meghatározni, hogy kinek, kivel van közös szolgálata.”

Egyházunk lelkészei tiltakozásukkal – levélben, telefonon – lapunk szerkesztőségét is megkeresték. Az alábbiakban a THÉMA Egyesület Elnökségének Medgyessy Péterhez intézett nyílt levelét tesszük közzé.

Nyílt levél Medgyessy Péterhez:

Tisztelt Medgyessy Úr!

A Karácsony és a hozzá kapcsolódó ünnepek az idén is elmúltak. Bizony tovább kell menni, le kell szállni az ünnep magaslatáról a hétköznapi régiókba, és olyan dolgokra is sort kell keríteni, melyeket egyébként nem szívesen tesz az ember.

Az Ön levele sajnos hozzájárult ahhoz, hogy az Ünnep nem volt egészen mentes a párt-politizálástól. Rosszul esett, első indulatukban sokan el is tépték, most mégis úgy érezzük, válaszolni rá kellemetlen kötelesség.

Szeretnénk, ha tudná, hogy levele sok szolgatársunkkal együtt minket és számos jó érzésű hívő embert is felháborított.

A tartalma, a szép, magvas gondolatok, a bibliai idézet persze mind helyénvalók Karácsonykor. Csak az aláírás, csak azt tudnánk feledni!

Bizony nagyon sokan, magyar református keresztyének úgy látjuk, hogy Ön és a szocialista párt nem írhatnak őszintén ilyen levelet lelkipásztoroknak, vallásos embereknek.

Ön egy olyan pártot támogat, mely elutasítja és gyengíti azt a „közös hitet”, melyre Ön levelében hivatkozik. Van ilyen közös hit Magyarországon, mely sokunkat, keresztyéket és keresztyéneket összeköt, de az Ön pártja eddig ennek ellene tett. Legutóbb akkor, amikor Alkotmánybírósággal akarta törölni a köztisztviselői eskü szövegéből az „Isten engem úgy segítjen!” fohászkodás lehetőségét.

Korábban eltörölték a hitoktatás állami támogatását, nem támogatták az egyházalapítás komolyabban vételét célzó törvényjavaslatot. Annak a logikának, amit az Ön pártja ebben az ügyben képvisel, az felel meg, hogy Ön Karácsonykor nemcsak Katolikusokhoz, reformátusokhoz fordul, hanem a Boszorkányok Egyházához, a szcientológusokhoz, a Sámán vallás képviselőihez és így tovább. Velük is közös a hite és az erőfeszítései, miniszterelnök-jelölt úr? Szívesen megtudnánk, hogy hány darab, magát egyháznak nevező közösség vezetőinek és tagjainak írt a szent ünnepen? Minden Magyarországon egyházként bejegyzett szervezetnek? Vagy válogatott közöttük? Ha igen, milyen szempontok szerint és miért?

Ha szolgálatunkat (kik is vagyunk mi az ön szemében, akiket „*honfitársam*”-ként szólít meg?) valóban olyan sokra értékeli, akkor miért tiltakozik pártja a népszámlálás vallási adatai ellen, miért akarják elvitatni, hogy ebben az országban az emberek döntő többsége, 71%-a katolikus, református vagy evangélikus emberként hisz Istenben? Miért tiltakozik ellene, hogy az egyházaknak szánt állami adóforintokat a jövőben ezeknek a számoknak megfelelően osszák el?

E nyílt levél lehetőségét kihasználva megkérdezzük még, hogy Ön, erdélyiként, pártjával együtt, miközben összefogásra buzdít, miért állítja szembe a nyolcvan éve elszakíttóságban élő kisebbségi magyarokat a honi magyarokkal? Miért építi a státusztörvény elleni propagandát az emberi önzésre, kisemberek félelmeire, olcsó gyűlöletkeltésre? Csak nem az ő kárukra, az összmagyarság közös értékei és érdekei ellenében akar szavazatokat szerezni, a miniszterelnöki széket megpályázni?

A sok kérdés után van még egy kérésünk is. Ha legközelebb idéz, akkor ne ragadja ki az evangéliumi szöveg összefüggéséből a bibliai sorokat! Hiszen az Ön által idézett bibliai hely az utolsó ítéletről tanít, és mielőtt az Úr magához hívja azokat, akik enni adtak neki, amikor éhezett, inni, amikor szomjazott, meglátogatták, amikor beteg volt, előtte ezt olvassuk:

„*Mikor pedig eljő az embernek Fia az ő dicsőségében, és övele mind a szent angyalok, akkor beül majd az ő dicsőségének királyiszkékébe. És elébe gyűjtetnek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja. Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak...*” Itt indul az Ön idézete.

A példázat befejezése, melyet már elfelejtett idézni, így hangzik:

„*Akkor szól majd az ő bal keze felől állókhöz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögöknek és az ő angyalainak készítettett...*”

Végül azzal a mondattal zárjuk sorainkat, mellyel levelében teljesen egyetértünk: „Annyi BALsors után végre Magyarországra is ráköszönt a békét és jólétet hozó jövő.”

Így legyen!

A RADOSTYÁNI REF. EGYHÁZ 2001. ÉVI STATISZTIKÁJA

Megkereszteltünk 8 főt, 3 fit és 5 nőt, Vicrg Boglárkát, Bárány Pétert, Koós Kristóf Csongort, Demeter Zsófiát, Farkas Vivient, Bartus Istvánt, Bartus Juliánát, Kiss Alexandrát.

Konfirmált 2 fi és 7 nő, összesen 9 fő, Rácz Tamás, Turinczki Péter, Gaburi Edit, Hurja Kitti, Juhász Katalin, Kelemen Csilla, Kuttor Diána, Murvai Zsuzsanna, Oláh Vivien.

Megeskettünk 1 református párt, Kocsis Balázst és Gál Adrienn.

Eltemettünk 15 főt, 9 fit és 6 nőt, idős Lukács Zoltánt 66 é., Molnár Béla presbitert 69 é., Kapaló Imrét római szertartás szerint 57 é., Cserépi Ilonkát 64 é., idős Bartus Istvánt 56 é., Kun Péterné Oláh Évát 69 é., Kiss Menyhért Józsefet 2 napos, Király Györgyné Benes Teréziát 87 é., K. Szabó Gyuláné Turai Annát 81 é., Fóris Sándor sajószentpéteri presbitert 75 é., Molnár Lajost 73 é., Csák Mihályné Benes Margitot 82 é., Antal Lajosné Imri Margitot 74 é., idős Ruszó Józsefet 63 é., Kun Pétert 72 é. (A két dőlt betűt Sajószentpéteren illetve Dusnokon)

Istentisztelet volt 150-szer (vasárnapi, csütörtök estj, bűnbánati és ünnepnapok).

Ezekon összesen 3.928 fő vett részt, 26 fő/istentisztelet.

Perselypénz 2001-ben: 347.249 forint, befizetett egyházfenntartói járuléka: 461.300 forint.

Úrvasora 7-szer volt. Szent jegyeket adták: bójtre ifj. Kós Jenő, húsvétra Lukács Lajos, pünkösdre özv. Molnár Béláné, konfirmációkor Kuttor László, új kenyérré Demeter Csaba, újbórra Soós Lajos, karácsonyra Koós Ferenc.

Isten dicsőségére tett adományok: Csordás Miklós 5.000.-, Kassai István 3.000.-, Lukács Lajos 1.000.-, Benes Sándor Lászlófalváról 1.000.-, özv. Molnár Béláné 2.000.-, özv. Bata Imréné 5.000.-, Bárányné Pucok Márta Szentpéterről 3.000.-, Özv. Csitkó Pál Szentpéterről 2.000.-, ifj. Tózsér Miklós Kondórol 5.000.-, Arató Ferenc lányának családja Budapestről 1.000.-, özv. Czákó Gyuláné 5.000.-, Lukács Géza 5.000.-, özv. Molnár Lajosné 2.000.-, Bakos Mátyásné 700.-, Bartus István 2.000.-, özv. Demeter Károlyné 1.000.-, özv. Miklós Ferencné 1.000.-, özv. Hausel Pálné 2.000.-, özv. Fóris Sándorné Dusnokról 2.000.-, magát megnevezni nem akarva 2.700.-, összesen: 51.400 forint. Toronyra özv. Svingor Jenőné nagytiszteletű asszonytól 5.000.- forint. A beregi árvízkarosultaknak elküldtünk 11.000.- forint segélyt, Filep Zoltán nagytiszteletű úrnak a budapesti Schweitzer Albert Szeretethotthonba 15.000.- forintot, valamint 14 kg száraztésztát az intézménynek.

A Radostyán 1762-es évi harangtornyáért elnevezésű alapítványunk javára felajánlott személyi jövedelemadó egy százaléka az 1999-es évről 33.486 forint, a 2000. évről 83.691 forint volt, melyet köszönettel vettünk az adózó polgároktól. Ennek az összegnek egy részét a harangtorony körüli vízelvezetés, csatornázás megvalósítására fordítottuk.

Szeretvendégséget tartottunk a kápolnai atyafiak meghívásával a gyülekezeti házban. A közel 60 fős együttlétet gazdagította Szirmai Orsolya mesés diaképekkel aláfestett himalájai utibeszmolója, mely úgy gondolom, mindannyiunk gazdagítására szolgált. Köszönet érte.

A 2002. február 15. napján tartott záró számadás megtárgyalására és jóváhagyására egybehívott presbiteri gyűlésünkön az egyházközség eddigi hűséggel helytállt gondnoka lemondott, helyette ideiglenes jelleggel a lelkipásztor a presbitériummal egyetértve ifj. Kós Jenő presbitert bízta meg a gondnoki teendők ellátásával. Megbízata rendes gondnok választásig tart.

Húsvétra legátust várunk Debr-

cenből Batári Zoltán V. éves theológust. A legátuspénzt a szokásos módon gyűjtjük községünkben az adakozni akaróktól.

Március 15-én, nemzeti ünnepünkön templomunkban emlékeztünk meg az 1848-49-es forradalom és szabadságharc dicső napjáról az iskolás gyermekek és gyülekezeti tagjaink szereplésével.

Virágvasárnapi hangversenyt tartottunk zenés istentisztelet keretében a templomban. a Pitypalatty-völgyi Soli Deo Gloria Kórus, valamint Pém Mihályné miskolci ének-zene szakos tanárnő és kórusa részvételével.

Nagyecsüt., nagyszombat este istentisztelet este 6-kor, nagypénteken vasárnapi rend szerint a templomban.

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református

Egyház Lapja

Szerkesztő és Kiadó:

Várady Zsolt József lp.

3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám

Telefon: 48/424-570

Megjelenik: Igény szerint,

évente legalább egyszer

Ára: 50 Forint

Lapunknak szánt írásait, észrevételeiket a fenti címre kérjük.

X. évfolyam 1. szám

(22. szám)

2002. húsvét hava

KRISZTUS FELTÁMADOTT!